

Medlem ganske overordentlig rigtigt, at de, der nu gaa ind i Selvhjælpsforeningerne f. Ex. paa Landet ere meget hæderlige og stræbsomme Medborgere. Det er rigtigt. Det indrømmer jeg. Man maa glæde sig over, at den nuværende Tilstand er saaledes; men hoorledes vil Tilstanden blive, naar Lovforslaget har virket i et Aars Tid? Det maa nødvendigvis, forekommer det mig, frembringe den modsatte Tilstand. Folk maa nødvendigvis lukke denne Dør op for sig. Det ærede Medlem mente, at Indenrigsministeren ingen Besjæftelse havde til at approbere disse Sygekasser, naar de ikke ønskede det. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at naar der staar, at Ministeren skal fastsætte det mindste Bidrag, der skal ydes, saa vil man vist ikke faae en Minister til at fastsætte dette Bidrag, uden at han undersøger, om Betingelserne ere tilstede i Lovene for, at de kunne yde dette Bidrag. Jeg tror derfor, at naar man sætter en saadan Bestemmelse ind, paatalber man indirekte et Approbation af Ministeren. Det ærede Medlem kom gennem et meget logisk, ja overlogisk Raisonnement til, at vi (Mindretallet) vilde berede Ubehageligheder for de Fattiges Kasse, vi ville hverken det One eller det Andet, der kunde Intet fremkalde osv. Det kommer af, at det ærede Medlem ogsaa havde stor Mistanke om, at det ikke var værd at gjøre saa megen Stads af denne Kasse. Jeg skal ikke opholde mig videre derved. Det forekommer mig, at Argumentationen var af den Befæffenhed, at den ikke var slaaende for mig, og jeg vil derfor kun, uden at gaa ind paa en Realitetsforhandling, sige, at det ærede Medlem i ethvert Fald ikke har overbevist mig. Det ærede Medlem var saa lidt kræsen i sine Argumenter, at han tillod sig at affeie denne Ting temmelig meget; men jeg har forsonet mig dermed, fordi det ærede Medlem ligeledes var saa overordentlig lidt kræsen, da det gjaldt om at anbefale det Forslag, han selv havde været med at stille. Dette har for mig været noget meget forsonende med Hensyn til den Affærdigelse, jeg havde den Ære at modtage fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem havde jo kun et eneste Standpunkt, hvorfra der kunde gjøres Indvending, ogsaa fra Regjeringens Side; det var Standpunktet fra Statskassens Side. Det er ikke det Æneste, det er ikke engang det Bæstentligste; jeg vilde maaste ikke engang snuble derover; men det gale Princip, som ligger til Grund for Lovforslaget, det er det Bæstentlige, som jeg tidligere har tilladt mig at fremhæve. Det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (Sørensen) sagde, at der ikke var gjort nogen Hovedindvending mod Lovforslaget. Jeg har tilladt mig, tror jeg, første Gang, jeg havde Ordet, at gjøre en virkelig Hovedindvending, og den fastholder jeg. Maaste det ærede Medlem ikke vil forstaa den, det er muligt, men den er gjort, og jeg fastholder den.

Ordføreren (E. H. Nielsen): Der ved, at de forskjellige Talere gjenfædig have svaret hinanden, er Indbegaaelsen jo bleven let for mig, saa jeg skal fatte mig meget kort, og selvsjælgelig ikke indlade mig paa den Strid, som er ført imellem den ærede Minister og det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Ledreborg); der bliver vel Leilighed til, at denne Strid paa andet Sted kan blive fortsat. Der er imidlertid fremkommet saa besynderlige Ting, som endnu ikke ere indbegaaede, at jeg finder mig forpligtet til at sige nogle saa Ord. Saaledes begyndte det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (R. Pedersen) med at sige, at man netop viste, at man ikke var overfladisk ved ikke at fremkomme med Noget. Ja, det er unegtelig godt Kjøb at blive grundig paa, ikke at fremkomme med Noget. Jeg skjænker imidlertid det ærede Medlem denne Grundighed og skal ikke indlade mig videre derpaa. At det er Ælskødet, at Mindretallet heller ikke er fremkommet med Noget, er denne Diskussion jo et meget tydeligt Vidnesbyrd om; thi deres eget Forslag have de jo slet ikke forklaret eller indladt sig paa, fordi der ganske simpelt ikke er Noget at forklare. Stedetfor at forklare deres egne mange Vendinger, hvis de havde nogen Betydning, have de indladt sig paa at kritisere Flertallets, og den Kritik, de ere fremkomne med, tror jeg i Sandhed at kunne sige, er indbegaaet eller en Misforstaaelse af en meget grov Art. Saaledes sagde det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, at den af Flertallet foreslaaede frivillige Afdeling af Understøttelseskassen vilde der ikke komme Noget i. Men sammenholder jeg nu den frivillige Afdeling efter Flertallets Forslag med den, som det ærede Mindretal har foreslaet — man skulde jo efter den Udtalelse tro, at der maatte være Noget i denne — saa ser jeg, at Flertallet har i sin § 2 ni Poster og det ærede Mindretal med en enkelt Undtagelse de samme Poster, med den Undtagelse nemlig, at vi have sat Hospitaller og Klostre ind. Jeg veed ikke, om det ærede Mindretal mener, at det skulde gjøre, at der kommer Mindre ind. Det maa vel være hans Logik, siden vi have de samme otte Poster, som han har. Han siger, der kommer ikke Noget i Overs, men saa kan der jo selvsjælgelig heller ikke komme Noget i hans eget; det forekommer mig at være en slaaende Logik. Det ærede Medlem vil maaste sige, at i hans Forslag er der en Paragraf, hvorefter Bestyrelsen skal reise omkring og opfordre Folk til at give Noget. Ja, det staar ganske vist ikke i vort Forslag, at Bestyrelsen skal reise omkring og indsamle Gaver; men dersom det kan fornøje det ærede Medlem, skal jeg ikke være uwillig til at indsætte en saadan Bestemmelse. Det ærede Medlem her ved Siden af mig siger, at det er en latterlig Bestemmelse, at Bestyrelsen saaledes skal gaa omkring og tigge, og jeg er tilbøielig til at være af